

VITĀLIJS TREPŠA

(1891–1948)

Vitālijs Trepša dzimis Asūnes draudzē. Studējis Pēterpils Garīgajā seminārā kopā ar Jāzepu Grišānu, B. Kivrānu, B. Sloskānu (vēlākais bīskaps moceklis), P. Strodu (vēlākais bīskaps), A. Šlahotu, I. Deksnī, L. Isātu u. c.

Par priesteri iesvētīts 1916. gadā. Sākumā bija vikārs Varakļānos pie dekāna V. Tomašuna, 1928. gadā ir Andrupenes prāvests. No 1930. līdz 1934. gadam kalpojis Baltinavas draudzē. Te viņu gaidīja daudz nepabeigtu darbu pie jaunceltā dievnama. Ielika baznīcai logus, durvis un veica citus darbus. Altāri un liturģisko inventāru ar draudzes palīdzību pārnesa no vecās baznīcas. Protams, altāri, arī gleznas, jaunajā dievnamā izskatījās ļoti mazi un necili, pat nepiemēroti. Pagaidu kancele bija pie pirmā pilāra un apklāta ar drēbi. (Šo kanceli noņēma P. Apšinieks un pārcēla prezbitērija daļā.) Žogs ap dievnamu bija no koka. Kad viss bija sagatavots, bīskaps J. Rancāns 1931. gadā baznīcu konsekrēja. Veco baznīcu Baltinavā nojauca un pārveda uz Kūkovu.

1934. gadā V. Trepšu pārcēla uz Elnas draudzi. Naujenes pagasta Spruktos baltinavietim Taboram bija piešķirta zeme. Saziņā ar V. Trepšu šo zemi nopirka bīskapa kūrīja, uz kuras pēc tam uzcēla Spruktu baznīcu.

1938. gadā Vitālijs Trepša bija Pasienes prāvests, bet 1944. gadā devās uz Kurzemi, kur nomira ar vēzi. Apbedīts Kuldīgas katoļu kapos. Uz kapa ir pieminēklis.

Dzīvē priesteris bija mierīgs, pacietīgs, nekad nedusmojās, bija labs mednieks. Arhibīskaps A. Springovičs viņu bieži pārcēla no vienas draudzes uz otru. Draugi viņam jautāja: »Vicka, par ko tevi tik bieži pārceļ?« »Nu, par to, ka es visur esmu vajadzīgs. Nokārtoju vajadzīgo vienā vietā, tūlīt rodas vajadzība citā. Kas nokārtos? Arhibīskaps labi zina, ka viņam tāda otra Trepšas nav, tāpēc sūta uz citu draudzi.« Atlaidās Vitālijs Trepša sprediķoja un skaisti dziedāja.